

ת"פ 29526/12/12 - פקיד שומה חקירות מרכז נגד דורמנס דלתות בע"מ, ניצן מנו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29526-12-12 פקיד שומה חקירות מרכז נ'
דורמנס דלתות בע"מ ואח'

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: פקיד שומה חקירות מרכז

המאשימה

נגד

1. דורמנס דלתות בע"מ
2. ניצן מנו

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איילה אלדר

ב"כ הנאשמת עו"ד ניר רשף

הנאשמת בעצמה

פסק דין

פתח דבר

נרשמה הודאת הנאשמת 2 בעבירות אשר יוחסו לנאשמות בכתב האישום.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת 1 הינה חברה פרטית אשר הוקמה בינואר 2006 ועיקר עיסוקה בייצור דלתות.

הנאשמת 2 הייתה המנהלת הפעילה של הנאשמת 1.

הנאשמות היו חייבות בניכוי מס במקור מעובדים ומקבלני המשנה שלהם ובהעברת כל ניכוי שנוכה לפקיד השומה. עוד היו הנאשמות חייבות בהגשת דו"ח לפקיד השומה, בצירוף מאזן רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון על הכנסותיה של הנאשמת 1 (להלן: "הדו"ח").

הנאשמות אכן ניכו, על פי הוראות סעיף 164 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), מס הכנסה ממשכורות ששילמו לעובדים עבור התקופה שבין חודש יולי 2009 לחודש מרץ 2010, וזאת בסך כולל של ₪ 93,345 (להלן: "סכום מס ההכנסה שנוכה").

הנאשמות לא שילמו לפקיד שומה את סכום מס ההכנסה שנוכה וזאת ללא הצדק סביר. נאשמת 2, בהיותה המנהלת הפעילה של הנאשמת 1, ידעה ולא נקטה בכל האמצעים הסבירים למניעת עבירות אלו.

כמו כן, לא הגישו הנאשמת לפקיד השומה את הדו"ח הנדרש על הכנסותיה של הנאשמת 1 לשנת המס 2009.

משנרשמה הודאתן של הנאשמות במיוחס להן, באמצעות הודאת הנאשמת 2, הריני מרשיעה את הנאשמות בעבירות הבאות:

9 עבירות של אי תשלום מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), בקשר עם סעיפים 117, 164 ו- 166 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחם ובקשר עם סעיף 222 לפקודה.

אחריות מנהל - עבירה לפי סעיף 224א לפקודה.

אי הגשת דין וחשבון - עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודה, בקשר עם סעיפים 117 ו- 224א לפקודה.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את הערך החברתי הנפגע העומד בבסיס עבירות אלו, ערך השוויון והנשיאה המשותפת בנטל וכן, את הפגיעה הנגרמת לקופה הציבורית ולמשק המדינה מביצוע עבירות אלו.

לדידה של המאשימה, האינטרס הציבורי מחייב הטלת עונש מרתיע. היא הפנתה לפסיקה הקובעת כי יש צורך להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות כלכליות.

ב"כ המאשימה ציינה כי מרבית המחדלים לא הוסרו. כתב האישום כנגד הנאשמות הוגש לפני כשנתיים ומאז, ניתנו דחיות רבות, לבקשתן, אך הן לא פעלו לתיקון הנזק בעניין חוב הניכויים. החוב עומד כיום על 149,855 ₪ והיתרה הריאלית של קרן החוב הינה 93,000 ₪. דו"ח החברה לשנת המס 2009 הוגש באיחור של כ- 4 שנים. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי מחזור העסקאות בדו"ח זה הינו למעלה מ- 4 מיליון ₪ ומשום שהוגש באיחור ניכר, קשה לבדוק את הדו"ח.

מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה.

ב"כ המאשימה ציינה כי אין בנסיבות אלו, דוגמת מצב כלכלי קשה, להשליך על עונשן של הנאשמות לקולא.

המאשימה עתרה להשית על הנאשמת 1, שאינה פעילה כיום, קנס כספי סמלי ועל הנאשמת 2 - עונש מאסר בפועל, עונש מאסר מותנה וקנס, בגדרי מתחם העונש ההולם שהוצע. ב"כ המאשימה תמכה עתירתה בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמות הדגיש את נסיבות ביצוע העבירות. הנאשמת 1 הינה חברה שהוקמה בשנת 2006 ועסקה בייצור, ייבוא ושיווק של דלתות. במשך 3 שנים, פעלה החברה כדין ולמרות הקשיים, שילמה את שהיה מוטל עליה. בשלב מסוים, נקלעה החברה לקשיים כלכליים ולא עלה בידה להיחלץ ממצב זה, אף לא בגיוס משקיעים. במרץ 2010, הפסיקה הנאשמת 1 את פעילותה ומאז, התמודדה הנאשמת 2 עם חובות הנאשמת 1. ב"כ הנאשמות הדגיש את נסיבותיה האישיות המיוחדות של הנאשמת 2 שהינה אם לשישה ילדים, כשהקטנה מביניהם היא תינוקת בת כשנה, עובדת בעבודות מזדמנות. הנאשמת 2 היא בת למשפחה חרדית, נעדרת תמיכה כלכלית כלשהי, אין בבעלותה נכסים כלשהם ומצבה הכלכלי בכי רע. הנאשמת 2 עשתה מאמצים רבים ואספה סכום כסף בסך של 10,200 ₪, בדרך של קיבוץ נדבות, למעשה, וכן, המחדל נשוא הדו"ח הוסר. עוד ציין ב"כ הנאשמות כי מס הכנסה לא הגיש בקשה לגביית חוב ממפרק החברה.

לנאשמת 2 אין יכולת כלכלית להמיר את כתב האישום בקנס מנהלי.

לדידו של ב"כ הנאשמות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי עבודות שירות. הוא הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

לאור נסיבות ביצוע העבירה אשר אינן מן החמורות, לאור המאמצים הניכרים שעשתה הנאשמת 2 להסרת המחדלים ולאור נסיבותיה האישיות המיוחדות, עתר ב"כ הנאשמות להשית על הנאשמת 2 עונש ברך התחתון של מתחם העונש ההולם - מאסר מותנה. לחילופין, עתר להשתת עונש של מספר חודשי עבודות שירות.

הנאשמת 2 ביקשה מבית המשפט להתחשב בנסיבותיה האישיות. היא סיפרה על מצבה הכלכלי הקשה ועל מאמציה לאסוף סכומי כסף ללוות על מנת להסדיר חובותיה. הנאשמת 2 ביקשה כי בית המשפט יתחשב במצבה ובהיותה אם לשישה ילדים קטנים.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, עליו לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הנאשמות לא העבירו מס שנוכה ממשכורות עובדים בסך כולל של 93,345 ₪ וכן, לא הגישו דו"ח חברה לשנת המס 2009.

הפגיעה בערך החברתי המוגן ברורה במקרה זה. עקרון השוויון, הנשיאה המשותפת בנטל וקיומו של משק כלכלי תקין נפגעו פגיעה ממשית. אין מדובר רק בפגיעה בקופה הציבורית אלא גם בפגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח במדינה.

בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במבצעי עבירות מס. לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'וראן ברע"פ 11640/05 סופר סטאר מרקט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.05.06):

"לא אחת פסק בית-משפט זה, כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס כגון אלה שבהן הורשעו המבקשים, בשל פגיעתן הרעה בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות (ראו ע"פ 624/80 חב' וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211; ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל (לא פורסם))."

לא בכדי בחר המחוקק להחמיר בענישה של המבצעים עבירות כגון דא.

עיון בפסיקה מעלה כי על המבצעים עבירות כגון דא הוטלו עונשים במנעד רחב.

בנסיבות דנן, סבורה אני כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

הנאשמת 1 נקלעה לקשיים כלכליים ואינה פעילה עוד.

ככלל, נקבע כי בעבירות מס, יש להעדיף את שיקולי ההרתעה ואת האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראה למשל רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.02.13)).

עוד אוסיף באשר למעשים בהם הורשעו הנאשמות כי מלבד הפגיעה בחברה כולה ובנטל השוויון ובעבודה התקינה של מערכת גביית המס, הרי שהיתה פגיעה ממשית אף בעובדי החברה. אלה סברו כי משכר שהרוויחו נוכה כדין מס והועבר אל מערכת הגבייה של המדינה בעוד בפועל מס כזה לא נוכה ואף לא הועבר אל מערכת הגבייה, והיה בכך אף כדי להונות את העובדים.

הנאשמת 2 הופנתה אל הממונה על עבודות השירות על מנת שייתן חוות דעתו בנוגע להתאמתה לביצוע עבודות שירות חלף מאסר בפועל. אולם, נמצאה על ידו לא מתאימה, שכן סירבה לבצע עבודות השירות במועדים שקבע הממונה על עבודות השירות. הנאשמת 2 טענה כי בהיותה אם לילדים קטנים, אין היא מסוגלת לעבוד בשעות העבודה הנדרשות מדי יום ביומו. גם לאחר קבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, עמדה הנאשמת 2 על דעתה כי אין ביכולתה לבצע את עבודות השירות במתכונת הנדרשת. לדבריה, אין היא יכולה להשאיר את ששת ילדיה ללא השגחתה ואין בנמצא מי שיוכל לסייע לה בכך. עוד אמרה כי

הבינה שניתן לבצע עבודות בשעות הליל.

ב"כ הנאשמות ביקש לשלוח את הנאשמת 2 לשירות המבחן על מנת שזה יתן תסקירו ויבחן אפשרות הטלת צו של"צ. בנסיבות הכוללות, לא ראיתי מקום לעשות כן.

בעניין זה יצויין כי עמדתה של הנאשמת מעלה תמיהה. הנאשמת עמדה כאמור על עמדתה כי אינה יכולה לבצע עבודות שירות בשל היותה אם לשישה ילדים ואולם עבודות אלה מבוצעות ככלל בשעות העבודה המקובלות במשק, והרי הנאשמת עסקה בעבודה ולא היתה "אם במשרה מלאה" כל העת?

גם כיום אין הנאשמת בטלה ממלאכתה ואף אם, כדבריה, היא עובדת בעבודת מזדמנות, הרי שאלה, כך יש להניח, מבוצעות בשעות העבודה המקובלות.

ויחד עם זאת יצויין, כי אלמלא נסיבותיה האישיות המיוחדות של הנאשמת 2, העונש אשר היה מוטל עליה, היה חמור יותר מזה שיגזר עליה עתה.

הנאשמת 2 נעדרת עבר פלילי, אם לשישה ילדים קטנים ומצבה הכלכלי אינו פשוט.

הנאשמת 2 הגישה לבסוף את דו"ח החברה ועשתה מאמצים גדולים לגיוס סכום כסף לשם הסרת המחדלים. דו"ח החברה הוגש באיחור של כ- 4 שנים וסכום הכסף ששולם אינו גדול ביחס לסכום החוב, אף לכך ניתן משקל מה בגזירת עונשה של הנאשמת 2.

עוד התחשבתי בכך שהנאשמת 2 נטלה אחריות על מעשיה והודתה במיוחס לה.

לאור האמור לעיל, הריני גוזרת על הנאשמות את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1, שהינה חברה שאינה פעילה, יוטל קנס בסך של 200 ₪. הקנס ישולם עד יום 01.08.15.

על הנאשמת 2 - חודשיים מאסר בפועל.

כן, יוטלו על הנאשמת 2 שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 או התקנות שהותקנו מכוחה.

בשל מצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת 2, מצאתי להתחשב אף בשיעור הקנס שיוטל עליה.

אני מטילה על הנאשמת 2 קנס בסכום של 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/9/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשמת תחתום על התחייבות בסכום של 20,000 ₪ שתוקפה למשך שנתיים, לבל תעבור עבירה כלשהי לפי פקודת מס ההכנסה.

ההתחייבות תחתם עוד היום 9/7/15, שאם לא כן תאסר הנאשמת למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ה, 09 יולי 2015, במעמד הצדדים.